

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
horen wij Jezus een uitdrukking gebruiken
die wij ook in onze eigen taal nog kennen:
"Geen profeet is in zijn eigen land geëerd."
Dat wil zeggen:
Een profeet kan overal worden geëerd,
maar meestal niet in eigen land of eigen
vaderstad.

En dat is wat we dan ook precies zien gebeuren
in het evangelie van vandaag.
Jezus is naar zijn eigen vaderstad teruggekeerd,
Nazareth.
En daar spreekt Hij dan op sabbat in de synagoge.
Er zijn veel mensen komen luisteren.
Dat dan weer wel.
Maar ze geven zich niet zo maar over
aan zijn gehoor.
In tegendeel.
Ze hebben eigenlijk alleen maar vragen:
Wat is dat voor een wijsheid?
Waar heeft Hij dat allemaal vandaan?
En wat zijn dat voor wonderen
die Hij doet?
Wat verbeeldt Hij zich allemaal wel?
Dat is toch gewoon de zoon van de timmerman.
Toch gewoon de zoon van Maria.
We kennen toch gewoon zijn broers en zussen.
Wie denkt Hij wel dat Hij is!
Kortom: "Geen profeet wordt in zijn eigen land geëerd."

En toch is dat eigenlijk wel gek!
Ik moest even aan iets anders denken:
Eén van onze beste voetballers, Johan Cruyff.
Geboren in Amsterdam, Betondorp.

Daar wordt hij nog steeds als een held geëerd.
Zelfs het Ajaxstadion is nu naar hem vernoemd:
de Johan Cruyff Arena.
Maar waarom wordt Johan Cruyff
wel in zijn vaderstad Amsterdam geëerd
en waarom Jezus niet in zijn vaderstad Nazareth?
Ik denk dat het verschil zit
in het feit dat Jezus een profeet was.
Een profeet die de woorden van God
mocht spreken.
En dat willen wij liever niet!

En hier stuiten we op een heel
fundamenteel probleem.
Misschien allemaal wel heel begrijpelijk
en heel menselijk.
Maar wel een heel fundamenteel probleem.
Want wij hechten zo aan onze vrijheid,
dat we als de dood zijn
dat iemand die vrijheid van ons
zou willen afnemen.
We moeten er niet aan denken
dat iemand de baas over ons zou willen spelen.
Johan Cruyff een held! Geen probleem.
Maar als er een profeet komt
die namens God ons even gaat zeggen
wat wij allemaal moeten doen,
dan worden we voorzichtig.
Dan worden we kritisch.
Dan gaan we vragen stellen.

Maar één ding vergeten we wel eens:
Dat iemand boven ons kan staan
en ons alleen maar wil helpen
en niet alleen maar de baas over ons wil spelen!

Ik geef u een beetje komisch voorbeeldje
uit de tijd dat ik bij de Post werkte.

Bij de PTT.
Ik had een klant aan de telefoon
die ontzettend boos was.
En maar schelden.
Niets was er goed.

Nou waren wij wel een beetje getraind
hoe daar mee om te gaan.
Maar soms werd het ons ook wel eens te veel.
Dus ik zei tegen die klant:
"Mag ik u even doorgeven aan mijn collega
misschien kan hij nog iets voor u doen."
Ik legde mijn hand op de hoorn,
en zei tegen mijn collega:
"Ik heb hier een 'vreselijke' klant onder de knop.
Kun jij hem even overnemen?"
Maar blijkbaar had ik mijn hand
niet goed genoeg op de hoorn gelegd!
Dus die klant had alles gehoord!
Ja, en nu wilde hij alleen nog maar
de directeur spreken!

Op het einde van de middag
kwam de directeur naar mij toe.
En ik wilde al mijn excuses aanbieden en de zaak uitleggen.
Maar weet u wat mijn directeur tegen mij zei:
"Nou, het is wel eens goed
dat een klant merkt
dat ze ook niet zo maar alles
tegen jullie kunnen zeggen!"
Bijzonder, hè!
Een directeur die achter je staat.
Nou, dat bedoel ik.
We moeten soms weer eens leren
dat niet iedereen die boven ons staat
ook per definitie zal proberen
om ons er onder te houden.
Maar dat hij ook wel eens achter ons kan staan!

Eigenlijk is dat steeds de Boodschap van Jezus Christus.
Natuurlijk, Hij is de Zoon van God.
Maar steeds moet Hij er weer de nadruk opleggen,
dat Hij niet gekomen is om te heersen
maar om te dienen.

Het mooiste voorbeeld daarvan is natuurlijk:
Witte Donderdag.
Jezus wast de voeten van zijn leerlingen.
Ze begrijpen er helemaal niets van.
Petrus weigert zelfs.
Maar Jezus zegt:
Ik doe dit om jullie een voorbeeld te geven.
Met andere woorden:
Jullie, apostelen, zullen hetzelfde moeten doen.
Niet heersen maar dienen.
Voeten wassen.

Nogmaals, dat is de kern van Gods blijde boodschap.
Maar toch, hoe bang blijven wij toch altijd
dat God toch de baas over ons wil spelen.

Ik geef u tot slot nog twee voorbeeldjes:
Als de verloren zoon alvast
de erfenis van zijn vader opeist
om de wijde wereld in te gaan,
dan sluit zijn vader hem niet op in het ouderlijk huis!
Dat kun je misschien met een puberzoon doen,
maar niet met een volwassen zoon.
Dus, de vader geeft hem het geld
en laat hem gaan.
De liefde kan niemand gevangen houden.
De liefde dwingt niet.
Ook dat is een vorm van niet heersen maar dienen.

En het tweede voorbeeld:
Adam en Eva in het paradijs.

Ook God wil Adam en Eva niet gevangen houden
in het paradijs.
Nee, er is een boom van kennis van goed en kwaad.
En God zegt:
Daarvan mag je niet eten, want dan zul je sterven.
Maar we weten wat er gebeurde.
Misleid door de slang eten ze toch
van die verboden boom.
En zo moeten ze het paradijs verlaten.

Maar het laat ook zien
dat God hen nooit in het paradijs
gevangen wilde houden.
Ook dat is een voorbeeld van
niet willen heersen maar dienen.

Daarom hoeven wij nooit bang te zijn
dat God de baas over ons wil spelen.
En, laten we dat dan ook maar niet
over elkaar doen!
Amen.